

თქომა ბრევი

137
1930

№ 4

საქართველოს
საბავშვო ჟურნალი

1930
აპრილი

საქართველოს მ. კ. თ. ცენტრალური და ყვ. ბავ-
რთუნის და გან. ხას. უმისარ. ხიდ. აღმზ. ნთავარმარ-
თქულთან ქუჩნალი მდირეულთან შავთათვის

წალიწალი
№ 4

შ ი ნ ა ა რ ს ი

1. ხამრეწველო-ფინანსიური გეგმა—მ. შაისღერის	1
2. გლეხები და კოლმეურნეები—მუსიკალური ინსტუნირობა, გად- მოკეთებული მარტივა მიქელაძის მიერ. მუსიკა პ. ფა- ლიაშვილის	9
3. პატარა ხანძრო,—თარგ. ნოეშვილის	19
4. მწყემსი ილა,—ლექსი შ. შაველაშვილის	22
5. ფუნქიულიორი,—ხლვისპირელის	23
6. ხასწრაფო დახმარება—ე. ა. ს.	28
7. სხვადასხვა ამბავი	30
8. კოლმეტიფი,—ლექსი ხარშილაძის	32
9. ჩვენი მკითხველების წერილები—გარეკანზე.	

ჩვენი მკითხველების წერილები

მარტვილის ოთხწლადის მფორა ჯგუფის მოსწავლეებს

ხალაში, ძვირფასო მეგობრებო!

ჩვენს ჯგუფში 37 მოსწავლე ირიცხება: 21 ვაჟი და 16 ქალი.

ჩვენ ვაკვირდებოდით თოვლის და ყინულის დნობას. სკოლაში საუბარი გვაქვს გაზაფხულზე: კვირტების გაშლაზე, წყლების ადიდებაზე, დღის და ღამის ცვალებადობაზე, ფრინველებზე.

გამოფრავით 7 მოსწავლეს სისუფთავის დასაცავად, ამოვირჩიეთ 3 მოსწავლე კოოპერატივის მომვლელად.

ჩვენ მე-2 ჯგუფში მოვაწყვეთ წიგნების ასაკინძავე სახელოსნო. სახელოსნოში მუშაობა რიგ-

რიგობითაა, ხუთშაბათობით. გადავწყვიტეთ მე-2 ჯგუფში კედლის გაზეთის გამოშვება.

ჩვენ ხშირად წერილებს ვწერთ ოთხწლადის საერთო კედლის გაზეთში.

გვინტერესებს თქვენი მუშაობა ჯგუფში. გვაქვს საერთო მეღებები, კალმები და კალმისტარები, გვაქვს ფანქარი და რვეული.

მოველით თქვენგან წერილს. ჩვენი მისამართი: ქალაქი ახალსენაკი, პედტექნიკუმის საცდელი სკოლა, მე-2 ჯგუფის მოსწავლეებს.

ი. ხაა მე-3 გვრად

სამრეწველო-ფინანსური გეგმა

— რვეულები არის?
 — არ არის!
 წავიდენ მეორე მაღაზიაში.

იქ კი მაღაზიის გამგეს, ბავშებმა რომ თავი არ მოაბეზრონ, კარებზე თვალსაჩინო ადგილას დაუკიდა:

**რვეულები არ არის,
 გთხოვთ ნუ შეგვაწუხებთ**

— რატომ არ არის რვეულები?

— რაზე უნდა ვწეროთ?
 — რა ამბავია?

საქმე კი აი როგორ იყო: ფაბრიკა „სვეტოჩ“-ში

„დეკაბრისტების კუნძულიდან“ ცალიერი ტვირთშიდავი ავტომობილები დაბრუნდა. ავტომობილები გაგზავნილი იყო ზინოვიევის სახელობის ფაბრიკაში ქალაქისათვის.

ზინოვიევის სახელობის ფაბრიკაში კი ქალაქი არ მისცეს.

ფაბრიკა „სვეტოჩ“-ში სახაზავ, საჭრელ და საკერავ მანქანებს საქმე აღარაფერი აქვთ და გაჩერდნენ.

„სვეტოჩი“-დან დაურყეს პოლიგრაფტრესტს.

პოლიგრაფტრესტიდან — ქალაქის ტრესტს.

ქალაქის ტრესტიდან — „ზინოვიევის“ ფაბრიკას.

ერთი დღის შემდეგ „სვეტოჩ“-ის ფაბრიკაში მოიტანეს რამდენიმე კიბი ქალაქი.

მეტს არ იძლევიან.

მ ს ტ ა ფ მ ტ ი თ რ ბ ე ნ ა

იცით, რას ჰვავს ეს? ესტაფეტით რბენას.

გახსოვთ?

ნიშანს რომ მისცემენ: „ერთი, ორი, სამი“, და მირბის პირველი;

როდესაც მიირბენს დანიშნულ ადგილას, სადაც მას ამხანაგი უცდის, სწრაფად გადასცემს ჯოხს ამხანავს. ამხანაგი იმ წამსვე მო-

სწყდება ადგილს.

როდესაც ესტაფეტს ელოდები, ასე გგონია, რომ ამხანაგი საშინლად ნელა მორბის. ესტაფეტს მონაწილენი მოუთმენლობისაგან ტრიალებენ, ფეხებს აბაკუნებენ და აჩქარებენ მორბენალს.

ყოველ წუთს აქვს მნიშვნელობა. საკმაოა ცოტაოდენი შეკვიანება, — და საქმე წაგებულია, მთელი რაზმი მარცხდება.

შეაგვიანდა ზინოვიევის სახელობის ფაბრიკას.

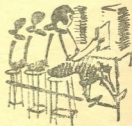
— ჩქარა! ჩქარა! — ყვირიან ფაბრიკა „სვეტოჩი“-დან.

ესტაფეტი მოვიდა, ქალაღი მოიტანეს.

— აბა, ჩქარა გადმოტვირთეთ ქალაღი! — ყვირიან ფაბრიკა „სვეტოჩი“-ში.

ახშურდა სახაზავი მანქანები. თეთრი ქალაღის დიდრონ ფურცლებზე იბეჭდება ლურჯი ხაზები. დახაზულ ქალაღებს სასწრაფოდ ეზიდებიან საკრელო მანქანაზე. მახვილი დანა დიდრონ ფურცლებს ოთკუთხედებად სჭრის. მერე ისევ ურიკაზე უდებენ და მიაქვთ დასაკეცავ და შესაკერავ განყოფილებაში. იქ უკვე დაუმზადებიათ რვეულებისა და გარეკანისთვის ლურჯი სვეტები, რომლებიც საბეჭდავი ცეხიდან მოიტანეს.

გრძელ მაგიდასთან სხედან დამკვეცავი ქა-

ლები და სთვლიან რვა-რვა ფურცელს, სდებენ გარეკანში და ჰკეცავენ შუაზე.

ხელში ყველას თეთრი ძვალი უჭირავს, რომლითაც აუთოებენ გაკეცილ ფურცლებს. იქვე გვერდით, საკერავ განყოფილებაში კაკა-კუკი გააქვს მანქანებს. მანქანაზე ძაფის მაგიერ კოჭებზე პრი-

ალა მავთულია დახვეული. ორჯერ დაჰკრავს მანქანა, — რვეული მზად არის, შეეკერილია.

ტვირთის ავტომობილს მიაქვს რვეულები მაღაზიებში. კარზე გაკრული განცხადება ქრება.

რვეული შემდგომ მოსწავლეს უფარდება ხელში.

შ ა ვ ი ლ ა შ ა

ესტაფეტი ჩაშალა ზინოვიევის სახელობის ქარხანამ და ამისათვის ის შავ დაფაზე გამოაკრეს.

პირველ მეოთხედში, რომელიც დაიწყო 1 ოქტომბრიდან და გათავდა 1 იანვარს, ზინოვიევის სახელობის ფაბრიკამ მიიღო „არა-დამაკმაყოფილებელი“. „ზინოვიევის“ ფაბრიკის მუშებმა ვერ შეასრულეს თავისი გეგმა. ამ მეოთხედში, ანუ, როგორც ფაბრიკაში ეძახიან, პირველ კვარტალში, მუშებმა წლის გეგმის მიხედვით 25% მაგიერ 20% დაიმუშავეს.

„სვეტოჩ“-ისა და ზინოვიევის სახელობის ფაბრიკებში არის პიონერების ბაზები.

პიონერებმა არ იცოდნენ, რომ მათმა მშობლებმა — მუშებმა — ვერ შეასრულეს სამრეწ.-ფინანსიური გეგმა. ზინოვიევის სახელობის ფაბრიკის ბავშვების კედლის გაზეთში სიტყვაჯი არ იყო იმის შესახებ, რომ ფაბრიკაში ბევრი მუ-

შა დაუდევრობის გამო არ ცხადდებოდა სამუშაოდ და კიდევ უფრო მეტი საქონელი უხეიროდ იყო გაკეთებული და გაფუჭებული.

1 ოქტომბერს დაიწყო ხუთწლიანი გეგმის მეორე წელიწადი.

ყოველმა ფაბრიკამ, ყოველმა ქარხანამ შეადგინა თავისი გეგმა ხუთწლიანი გეგმის მეორე წლისათვის. ამნაირ გეგმას ჰქვიან სამრეწველო-ფინანსიური გეგმა.

იანვარში აღმოჩნდა, რომ ბევრმა ქარხანამ არ შეასრულა თავისი გეგმა პირველ კვარტალში.

მეოთხედი წლის განმავლობაში უნდა გაეკეთებინათ მეოთხედი ნაწილი იმის, რის გაკეთებაც მთელი წლის განმავლობაში ჰქონდათ განზრახული.

ერთი აღიარებითი ატყდა. გაზეთებში გამოაცხადეს წათელი და შავი დაფები:

წითელი დაფა

ქარხანა სვეტლანა
 ქარხანა კარლ მარქსის
 ქარხანა მაქს გელცის
 ნევის ნავთსაშენი ქარხანა
 ლენინის სახელობის
 ტელეფონის ქარხანა
 „კრასნაია ზარია“.

შავი დაფა

წითელი ვიბორგელი
 ლითონის ქარხანა
 მკიდას ქარხანა—ვორო-
 ვსკის სახელობის
 ბალტიის ქარხანა
 ქარხანა „შრომის დრო-
 შა“ № 2 (30% უვარგისია)
 ქარხანა „რუსული ღიზელი“.

არქივიზაქი
 ბიზნისი

გაზეთები გაფრთხილებას იძლეოდენ:

— ბევრი უვარგისი ნამუშევარი გაქვთ, ბევრი გისერიწიათ. იაფი მანქანების მაგიერ ძვირად ღირებულ მანქანებს აკეთებთ. დასწიეთ ფასები, თქვენ შავ დაფაზე გამოწერა გელისთ.

როგორც ომიანობის დროს, გაზეთები ახლა ყოველდღე ბეჭდავენ ფაბრიკებიდან და ქარხნებიდან მოსულ ახალ ამბებს.

„წითელი პუტილოვეცი“ ლებულობს ტრაქტორებისათვის ჩამოსხმულ ნაწილებს ქარხანა „შრომის დროშა“-დან, ქარხანა „შრომის დროშამ“ კი უნდა მიიღოს

თითბერი ქარხანა „წითელი ვიბორგელი“-დან.

ქარხანა „შრომის დროშამ“ არ მისცა „პუტილოვეცს“ ჩამოსხმული ნაწილები, იმიტომ რომ „წითელმა ვიბორგელმა“ არ გამოუგზავნა „შრომის დროშას“ თითბერი. ტრაქტორები არ არის მზად და კოლმეურნეობანი კი გაზაფხულის თესვისათვის ემზადებიან, იმათთვის საჭიროა ტრაქტორები.

სამმა ქარხანამ არცერთმა არ შეასრულა თავისი სამრეწველო-ფინანსიური გეგმა. ერთი ქარხანა მეორეზეა დამოკიდებული, — როგორც ესტაფეტში.

ბ ა ქ ო ე ლ ი ბ რ ი ვ ა დ ა

ბაქოს მუშებმა ბრიგადა გაგზავნეს ლენინგრადში. ბაქოელები იყვნენ „წითელი პუტილოვეცის“, „იქორის ქარხანაში“ და „შრომის დროშის“ მუშებთან.

წერილებიც დაბეჭდეს გაზეთებში. ლენინგრადის მუშებს მიმარ-

თავდენ, აი რას წერდენ: — ბაქოს ნავთის წარმოება ჩამორჩა, სავსებით ვერ შეასრულა თავისი სამრეწველო-ფინანსიური გეგმა, რადგანაც ლენინგრადის მუშებმა დროზე ვერ მიაწოდეს შეკვეთილი ნივთები „აზნეფს“.

„ახნვეტის“ სასწრაფო შეკვეთა სრულიად არ სრულდება ან ძალიან იკვიანებს.

საბურღავი იარაღები, რომლებსაც თქვენგან ვღებულობთ, ცუდადაა გაკეთებული.

იქორის ქარხანა სრულიად გამოუსადეგარ მიღებს გვიგზავნის.

„წითელმა პუტილოვეტმა“ არ მოგვცა მსწრაფლმჭრელი ფოლადი, ტრაქტორის სხვადასხვა ნაწილი.

ბაქოს მუშები თავს არ ზოგავენ, რომ შეასრულონ ხუთწლიანი გეგმა.

მაზუთი, ნავთი, ბენზინი—საჭიროა ყველა ქარხნისათვის, ორთქლმავლებისა, ტრაქტორისა და ავტომობილებისათვის.

ლენინგრადის მუშებო, დაგვეხმარეთ, რომ შევასრულოთ ჩვენი სამრევლო-ფინანსიური გეგმა.

ბაქოელ მუშათა ბრიგადა: ბოქუელინი, პანტელეევი, ბახლამიძე, ოლვიაკოვი, ბუდაგიანცი, თაირზაღე.

მოსკოვიდან კი დეპეშა დეპეშაზე მოდიოდა:

— ლენინგრადო! მიიღეთ ზომები. საჭიროა მანქანები, ტრაქტორები, ძრავები და ზეგები, ჩითი და ქალაღი. დონბასს, კუზბასს, ურალს,

ბაქოს. მოგვაწოდეთ ნახშირი, ნავთი, თუჯი, რკინა, ფოლადი.

— არის, მოგაწოდებთ! — უპასუხეს ქარხნებიდან და ფაბრიკებიდან, მალაროვბიდან და მადნებიდან.

ჩ ძ ბ რ ა, ჩ ძ ბ რ ა!

ქარხნებში და ცეხებში გაჩაღდა მუშაობა. ცეხები იწვევდენ ერთმანეთს სოციალისტურ შეჯიბრებაში.

— არცერთი წუთი არ უნდა დაიკარგოს უნაყოფოდ!

— ერთგულად შეუდექით მუშაობას!

ცეხებში ჩამოყალიბდა დამკვ-

რელი ბრიგადები.

ლენინგრადში გამოწვევით 150 ახალი დამკვრელი გამოვიდა.

ქარხნებში მომუშავე ყველა კომკავშირელი და პარტიული შევიდა დამკვრელ ბრიგადებში.

ბრიგადები თვითონ მუშაობენ, რომ აჩვენონ, როგორ უნდა მუშაობა.

დამკვერელი

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

აი რა მოხდა ამ ცოტა ხნის წინად ქარხანა „წითელ ტრე-უგოლნიკ“-ში.

— ჩვენ დამკვერელობას ვიკისრებთ, — გამოაცხადეს კომუნისტმა პლატონიხინმა და მისმა ამხანაგმა მოიხსევმა.

პლატონიხინი და მისი თანაშემწე მუშაობდნენ მე-12 მანქანაზე, რომელიც პლა-შჩებისთვის ქსოვილს არეზინიანებს.

მუშები ქვეშ-ქვეშ იცი-ნოდნენ და, ცოტა არ იყოს, უნდობლად უცქერდნენ დამკვერელებს.

დამკვერელებმა კი აი რა მოახერხეს: მე-16 მანქანაზე 100 მეტრ უვარგის ქსოვილს ამზადებენ, დამკვერელების მიერ გაკეთებულში კი მხოლოდ ორი მეტრი გამოდგა უვარგისი.

მე-16 მანქანამ მოამზადა 100 ფურცელი, დამკვერელების მე-12 მანქანამ კი ამ

დროის განმავლობაში 110.

დამკვერელებმა მთელი მოგება თანასწორად გაიყვეს.

გავიდა რამდენიმე დღე. ახლა უკვე აღარ დასცინოდნენ დამკვერელებს. მუშები თანდათან დაეწივნენ მე-12 მანქანაზე მომუშავეთ.

ახლა ცეხში არცერთი მეტრი უვარგისი ქსოვილი აღარ მზადდება.

შესდგა კომუნა. მთელ მოგებას თანასწორად იყოფენ.

აი რა მოახერხეს დამკვერელმა ბრიგადებმა.

ბალტიის ქარხნის მუშებმა გადასწყვიტეს შეასრულონ თავისი სამრეწველო-ფინანსიური გეგმა.

სირცხვილია, შავ დაფაზე რომ გამოგვჭიმონ.

16 ცეხმა გამოაცხადა თავისი თავი დამკვერელებად და ქარხანაში 450 დამკვერელი ბრიგადა მუშაობს.

პიონერები და დამკვერელი ბრიგადები

ქარხანა „ალორძინება“-ში ერთმა ცეხმა დამკვერელ კომუნად გამოაცხადა თავი, იქვე მეორე დამრთავთა ცეხში არ იყო არცერთი დამკვერელი.

ამის შესახებ გაიგეს ქარხნის „ალორძინების“ პიონერებმა. აი რა სწე-რია პიონერების ბაზის დღიურში.

17 იანვარი.

„ბაზის გაფართოებული კრება იყო. ბევრი კამათის შემდეგ ყმაწვილებმა გადასწყვიტეს პირობა დაედვათ დამრთავთა ცეხთან. ავირჩიეთ დელეგატები—7 კაცი.

სასადილოდ დასვენების დროს მივედით ცეხში. ყმაწვილებმა მონახეს თავისი მშობლები.

— დედა!

— ნინა! ექსკურსიით მოხვედით?

— არა, ჩვენ ბაზის ბრიგადა ვართ. ჩვენ შენ და შენს ამხანაგებს სოციალისტურ შეჯიბრებაში გიწვევთ.

— რაო? წადი, უმჯობესია, შინ, ფედისა მოუარე.

ნინას გარს შემოეხვიენ მუშაქალები, ეცინებათ.

უცებ გაისმა ხმა.

— ამხანაგებო!

ყველამ მოიხედა. ლაპარაკობდა ბაზის საბჭოს თავმჯდომარე.

მან უთხრა მუშაქალებს. რისთვისაც მოვიდენ პიონერები ცეხში. ატყუდა ხმაურობა, კამათი.

ბავშვები ცდილობდნენ დაერწმუნებიათ, დაემტკიცებინათ და დაეჯერებინათ ისინი. ბოლოს, როგორც

იყო, დაითანხმეს მუშაქალები დაჰპირდნენ ხელის მოწერას.

— ნახვამდე!

— ხვალამდე ხვალ მოვაწერთ.

18 იანვარი

დილის 11 საათია. საყვირი ყვირის. სადილისათვის დასვენების დროა. პიონერი ქალი გრეხოვი შეხვდა გზაში თავის ძმას, კომკავშირელს.

— ხელს მოაწერ პირობას?

— მე ხომ გითხრი, არა მეთქი! თავი დამანებე.

გრეხოვმა ჩასკიდა ხელი ძმას სახელოში.

გრეხოვი ცდილობდა გაქცეოდა.

და ძმას გარს შემოეხვიენ პიონერები და მუშაქალები.

— აბა, გრეხოვს დამიხედეთ! მერე კიდევ კომკავშირელია.

არ მოაწერა გრეხოვმა ხელი, გამოგლიჯა ხელი დას და გაიქცა. მაგრამ ცამეტმა მუშაქალმა მიიღო პიონერების გამოწვევა, მივიდნენ მაგიდასთან და რიგრიგობით წაიკითხეს.

პ ი რ ო ბ ა

ჩვენ, „ა“ შეცვლის მუშაქალები, ვას და 18 იანვრიდან ვაცხადებთ ვლდებულობთ პიონერების გამოწვევას თავს დამკვრელ ბრიგადად.

ჩვენ. მუშაქალები, პირობას ვდებთ შევასრულოთ 1929-30 წლის საწარმოო გეგმა.

შევამცირით უფარვისი მასალის დამზადება, ყურადღებით მოვეპყროთ ნედლეულს, გავაიაფოთ სართავის თვითღირებულება 11 პროცენტით. ვეცდებით კარგად შევასწავლოთ ხელობა ჩვენს შეგარდებს.

ჩვენ, ფაბრიკა „ალორძინების“ პიონერები, პირობას ვდებთ:

1 მაისისთვის შევასწავლოთ წერა-კითხვა 18 მუშაქალს.

მივცემთ წიგნის 7 დამტარებელს ფაბრიკის წიგნსაცავს.

მუშების ხუთ ბინაში დამდგამთ რადიომიმღებს.

ფაბრიკაში მოვაწყობთ შაბათობას.

შევაგროვებთ ძველ რკინეულობას, ქალაქს და სხვა ნედლეულს.

საქარხნო-საფაბრიკო სკოლაში გავგზავნით 10 საუკეთესო პიონერს.

პირობას ხელი მოაწერეს მუშაქალებმა და პიონერებმა. **ერკონეშვილი**
ნიკოლოზი

19 იანვარი

ფაბრიკის ეზოში ხმაურობაა.

პიონერები მოვიდნენ. აგროვებენ ძველ რკინებს, დაქანგულ მილებს, თუნუქებს. ვის ცოცხი უჭირავს, ვის ნიჩაბი. სწმენდენ და ალაგებენ ფაბრიკის ეზოს.

ბაზამ მოაწყო შაბათობა.

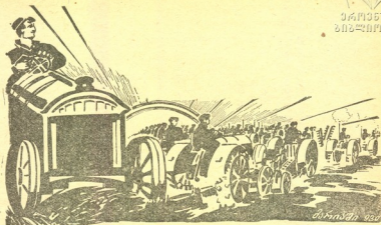
აღებული ფული მთლად გადასცეს საშეფო სოფლისათვის ტრაქტორის საყიდლად.

უკვე შევეუდექით „ალორძინების“ მუშებთან ერთად დადებული პირობის შესასრულებლად მუშაობას.

აი როგორი დახმარება გაუწიეს ბავშვებმა ფაბრიკა „ალორძინების“ სამრეწველო ფინანსიური გეგმის საქმეში.

პიონერი წერა-კითხვას ასწავლის კოლმეურნეს.

გლეხები და კოლმეურნეები

(მუსიკალური ინსცენირობა)

გლეხები.

გუთანს ვატრევთ გაკირვებით,
რვა უღელითა

კოლმეურნეები.

ჩვენ კი მოვხნავთ უსაქონლოდ,
ტრაქტორებითა!

მანქანები.

რაბ-რაბ-რაბ-რაბ!

რაბ-და-რაბ!

ნიადაგსა

მოვხნავთ ღრმად!

გლეხები.

ხორბალს ვთესავთ ნელა-ნელა

ჩვენი ხელითა.

კოლმეურნ.

- ჩვენ კი სამ რიგად დავთესათ
 მანქანებითა!

მანქან.

ქახ ქახ-ქახ ქახ!
 ში-ში-ში-ში!
 თესლი გვინდა
 კარგი ჯიშის!

გლეხები.

არ მოვიდა კარგი ყანა,
 ყანა თხელია;

კოლმეურ.

აქ ზღვასავით თავთავები
 ოქროს ფერია!

მანქან.

გა და-გა!
 რა-კი-რა-კი!
 ზედმეტია
 ლაპარაკი!

გლეხ.

ვწურებით ოფლში მწარედ,
 ნამგლითა ვმკით ყანას.

კოლმეურ.

ჩვენ მოგვიმკის და ძნებადაც
 შეგვიკრავს მანქანა!

მანქან.

რახ-რახ-რახ-რახ!
 ში-ში-ში-ში!
 თავთავს მოვკრით
 კობტად, ძირში!

გლებ.

მამაბაპური კალო
 ლეწვას დააგვიანებს.

კოლმეურ.

ჩენი მანქანა გალეწავს,
 კიდევ გაანიავებს!

მანქან.

ქახ-ქახ-ქახ-ქახ!
 რაგა-რაგა!
 ვანიავებთ,
 ვლეწავთ კარგად!

გლებ. და კოლმეურ. (ერთად)

ძველ ნამგალსა და კალოსა
 თავის დრო მოუჭამია,
 ტრაქტორი გვინდა, ტრაქტორი
 ჩემო ძვირფასო ძამია!

მანქან.

ღუგ-ღუგ-ღუგ-ღუგ!
 ში-ში-ში-ში!
 ჩენც აქა ვართ,
 ვდგავართ რიგში!

ყველა.

ავაშენებთ
 სოფელს ახალს,
 რასაც მალე
 ყველა ნახავს.

მარია მიქელაძე.

გლეხები და კოლმეურნები

გერმანული
ნიმუხები

მუსიკა პოლ. პ. ფალიაშვილის

ტექსტი გადმოკეთებულია მარიაკა მიქელაძის მიერ.

Andantino

გლეხები

პ. გუთას ვა. ახუკი ხვენერ ნე-რა ხვა უ-ლე-ლი-თა.

კოლმეურნები.

ხვენ ვი მკვნივი უ-სა-ქან-ღოტ ცხაქ-ც-ხე-ბი-თა.

მანქანები.

ფ ხობ-ხობ-ხობ-ხობ, ხობ რა ხობ! ნი-ა-რავ-სა მკვნივი რიშპა.

ქართული
ლიტერატურის
სამეცნიერო
სამუშაოები

გოლები.

mf

ბა-ბა-ს ვთუ-სეთ ნე-რა ნე-რა ჩვე-ნი თე-ლი - თა

კოლომეორეები.

ჩვენ ვი სამ ხი - ვაჟ რავ-თუ-სეთ მან-ქა - ნე - ბი - თა

მანქანები.

ქაბ-ქაბ-ქაბ, ქაბ! ში-ში-ში ში' თეს-ლი ვვინ-გა ვახ-გი ვი-ში!

გოლები.

mf

ქა-ბა-ს ვი-რა ვახ-გი ყა-ნა, ყა-ნა თეს-ლი-ა.

კოლომეურნეები.

- აჱ ზოგა სა-ჯიო თავ თა-ვე-ბი აჱ ხს თვ-ხი . ა

მანქანები.

ა კა კა-ვა ხა-ვი, ხა-ვი ზერ მე-ტი ა რა-ნა ხა-ვა

კოხეები.

ა-ვი - წყ ხე - ბიო თერ-ში მწა-ხერ, ნამ ზო-თა ვმით ყა-ნას.

კოლომეურნეები

ა ზვე მ-ვეთ-მის რა-რე-ბა-რთუ მე სველ მან-სა-ნა

მანქანები.

ახ-ახ-ახ-ახ, ში-ში-ში-ში თავ-თავს მ-უჭიხთ ეს-ფარ ძი-ში!

გლებები.

შა-შა შა-შა-ჩი-ჩი ვა-ლა რენ-ვას მა-ა-გვი-ა-ნებს,

კოლმეურნეები.

ჩე-ნი მან-ქა-ნა ვა-ლა-ჩესთა-ნა ვა-ა-ნი-ა-ნებს.

მანქანები.

ახ-ახ-ახ-ახ, ხა-გა, ხა-გა ვა-ნი-ა-ნებს, მუ-ნათი ვა-გარ!

ქართული
ლიბრეტო

Moderato.

ვლევები და კომპიყენები ერთად.

ქვე წამ-გარ-ლა, და ვა - რ - ლა თა- ვახ შე ბ- უ -

და - მნ - ა. • ვაჟ-გუ - ხი ვვინ - და, ვაჟ-გუ - ხი,

ა - ბ დგან-გს-ლა და - მნ - ა, და - მნ - ა.

1. volta *2. volta*

მანქანები.

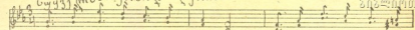
ფ რუ-რუ-რუ-რუ-რუ. მნ-მნ-მნ-მნ! ჩვენა-ს ვახ, ვეფ-ვინ ჩინ-მნ!

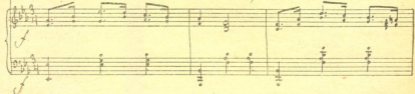
საქართველოს
კომპოზიტორთა
კავშირი

Moderato.

საყვერთან ერთად მღერიან.

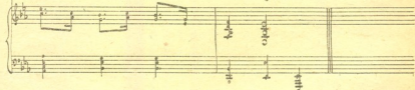
ა - ვა - შე - ნებთ ს - ფერს ა - ხარს, ხა - საყ შა - რე ყვე - რა

ნა - ხავს, ა - ვა - შე - ნებთ ს - ფერს ა - ხარს,

ხა - საყ შა - რე ყვე - რა ნა - ხავს,

და მ ა ტ ე ბ ა .

(მოდრობა სიმღერასთან)

სცენაზე ბავშვების სამი ჯგუფია: მარცხენა ჯგუფი კოლმეურნეებს წარმოადგენს. მარჯვენა - გლებებს. შუაში - „მანქანები“.

I ტაეტი.

წელში მოხრილი გლებები - „გუთნისდედები“ - მძიმედ მიაბიჯებენ და თითქოს გუთანს ეყრდნობიან.

095

კოლმეურნეები მხიარულად უჩვენებენ „მანქანაზე“.
„მანქანები“ ხელეობით ბორბლების ტრიალს გამოხატავენ.

II ტაეპი.

გლეხებს მარცხენა ხელეობით თითქოს კალთები უჭირავთ, მარჯვნივ თესლს ფანტავენ.

კოლმეურნეები წინანდელ მოქმედებას იმეორებენ.

„მანქანები“ ოდნავ მოიხრებიან და თავისუფლად დაშვებულ ხელებს მწყობრად აქანავენ მარჯვნიდან მარცხნივ.

III ტაეპი.

დაღონებული „გლეხები“ მიწას დასცქერიან, ხელებს შლიან და თავებს იქნევენ.

„კოლმეურნეები“ ხელებს მაღლა აიშვერენ, — როგორ ღელავს და ბიბინებს ყანა.

„მანქანები“ ბორბლებს ატრიალებენ.

IV ტაეპი.

„გლეხები“ დაიხრებიან და ნამვლით ყანის მკას წარმოადგენენ.

„კოლმეურნეები“ ერთმანეთს ხელებს მოჰკიდებენ და თითქოს შეკრულ ძნას წარმოადგენენ.

„მანქანები“ ისევ ბორბლებს ატრიალებენ.

V ტაეპი.

„გლეხები“ კალოს წარმოადგენენ; სახრიანი „გამრეკი“ უღიღ ხარს მიერეკება, „ხარები“ მძიმედ გარბიან და მხრებით ერთმანეთს ეკვრიან.

„კოლმეურნეები“ მანქანებზე უთითებენ.

„მანქანები“ მაღლა აშვერილი ხელეობის ქნევით ტრიალებენ.

VI ტაეპი.

„გლეხები“ და „კოლმეურნეები“ შეერთდებიან და „მანქანებს“ დაჰფარავენ. შემდეგ მწყრივს გააპობენ და უთითებენ ამუშავებულ „ტრაქტორზე“, რომელსაც ექვსი ბავში შეადგენს*).

VII ტაეპი.

„გლეხები“ და „კოლმეურნეები“ „ტრაქტორთან“ შემკიდროვდებიან და „მესაქვებთან“ ერთად მღერიან უკანასკნელ ტაეპს.

*) ტრაქტორის ფიგურა კეთდება ვარჯიშის მასწავლებლის ხელმძღვანელობით.

ბავშვთა სანდრო

პატარა სანდრო.

სანდრომ გამოიღვიძა და ხელა დაიწყო ტანის ჩაცმა. უოველ დილას უჯაურდება მას დედა.

— დააკვიანებ, სანდრო, დაუქარე!

მაგრამ სანდრო აუქარებლად იცვამს შარვალს, მოქსოვილ ხალათს. ჩულქები და „ვაითნიანი“ ფეხსაცმელი მისთვის აუტანელია.

ჩაუიქრდება სანდრო და უველაფერს დაივიწყებს. ამ დროს მას ჩულქი ფეხსე ნახევრად ჩაცმული აქვს.

— სანდრო, შენ ისევ აკვიანებ, — წაულაპროკა დედამ.

შეერთა სანდრო, ისევ სწრაფად მოძრაობს მისი ჰატარა ხელები. ხშირად აკვიანებს სკოლაში სანდრო.

ორჯერ ის უკვე ჩასწერეს.

აი, მაგალთად, დღესაც... იმდენ ხანს მოუნდა ჩაცმას, რომ უბევ ცხრის ნახევარ, შეიქნა.

როცა დაიხურა ქუდი და ჩაიცვა ზალტო, მამინ ცხრას თხუთმეტი წუთი აკლდა.

წავიდა სანდრო სკოლაში, მაგრამ ოცი წუთის შემდეგ დაბრუნდა შინ და მოწუენილმა მიძართა დედას:

— ძალიან გვიანაა. ბავშვები ახლა სკოლაში შესული არიან.

— შენც შესულიყავ და დაგეწეო შეცადინეობა.

— სირცხვილი იყო შესვლა: მე ძალიან დავაგვიანე.

— იცი, რა დღეა დღეს?

— ვიცი, კვირაა, — უპასუხა თავდასრილმა სანდრომ.

— თქვენთვის არ უთქვამთ სკოლაში კვირის შეცადინეობის შესახებ?

სანდრო შეწითლდა, უფრო დასარბ თავლები და წაიღანაზრკა:

— მე დამზავიწუდა, რომ დღეს კვირაა, დამზავიწუდა, რომ ახლა ოთხ დღეს ვმაცადინობთ, მესუთე დღეს კი ვისვენებთ.

— რისთვის არის ეს ასე? — მიძართა დედამ.

— სკოლაში ამობდენ, რომ ასე სულ ძალე, ღოკლე ხანში საბჭოთა კავშირის მუშები აამკენებენ ბევრ ქარსანას, დაამსა დებენ ბევრ საქონელს და სწრაფად კარდაიქმნება ვეკლაფერი... კიდევ არ იქნება ჩვენში კვლეისი კვირა და კვლეისი დღესასწაულებიო.

— შენ კი რა ჰქენი? ახლა მასწავლებელი განაცხადებს, რომ კვირაობით ბავშვები, ოქტომბრელებიც კი, არ დადიან სკოლაში.

სანდრო უფრო შეწითლდა და ცრემლები მოადგა თვალებზე.

— რა უნდა ვქნა ახლა?— შეეკითხა ის დედას.

— აუცილებლად უნდა წახვიდე სკოლაში.

სანდრო ცოტა შეჩურდა და ფრთხილად გავიდა კარეთ.

სადილის შემდეგ დედა შეეკითხა:

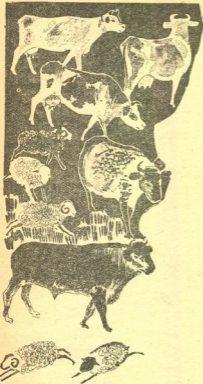
— რა გითხრეს, სანდრო, სკოლაში?

— მასწავლებელს არაფერი არ უთქვამს ჩემთვის და არც კი ჩაუწერია, რადგან ვუთხარი, რომ შეძინოდა შესვლა და შინ დავბრუნდი, მაგრამ როცა გამახსენდა, რომ დღეს კვირა არის და უეჭველად უნდა ვიყო სკოლაში— მე დავბრუნდი მეთქი.

— სომ სედავ, როგორ კარგად გამოვიდა ვეველაფერი.

ამ დღიდან გავიდა თხუთმეტი დღე. სანდროს სკოლაში არ დაუკვირებია არცერთსეულ. ზირიქით, ის ხშირად სხვებსე ადრე მიდის სკოლაში.

უყე რომ ამოდის დილით,
 სოფელიც ახმურდება;
 არც ილას უნდა ძილი და
 სელ-პირის ბანას უნდება.
 ვადიუარცხნის ქოსორსა,
 უკვლავს სმალსავით იელეებს,
 ძისტის და მოსტის მარდადა,
 საქონელს ათვადიურებს.
 სელში აიღებს სასრესა,
 მინდურად მიუდის ნასირი,
 აურუებს ხევეებს, მიდამოს
 მისი მედგარი მახილი!..
 ზატარა მბლიც თანა ჭეაეს,
 ერთიული მეგობარია,
 ნაუარდობს დაულაღვად,
 უუვარს მთები და ბარია.
 შემდეგ ხის ძირას მიჯდება
 და რას აკეთებს, იკითხვთ?
 ვადამლის წივნის ფურცლებსა,
 ვაკეთილს ვადიკითხავს.

ასსოვს ილას, რომ საღამოს
 სკოლაში უნდა წავიდეს
 და უქმად ეოფნას სჯობია
 ვაკეთილს შეისწავლიდეს.
 ასეც იქცევა ზატარა,
 სმულს მას ძალიან ზანტობა,
 შრომის და სწავლის შემდეგ
 ილასაც უუვარს ვართობა.

შალვა შაველაშვილი.

ფუნიაქუდიორი

ფუნიაქულიორი.

— დღეს ფუნიაქულიორი დავათვალიეროთ, — უთხრა მანვაქუ-
ბექმა სოფლიდან საექსკურსიოდ ჩამოუყვანილ მოწაფეებს.

— რა ზრის, მასწავლებელო, ფუ...ნი...კუ...ლი...ო...რი? —
ენის ბორძიკით შეკითხა ერთი მოწაფე.

— თვითონ ნახავთ და გაიგებთ, ჩემო კარგო!

ზოგი ამბობდა: ფუნიაქულიორი კარგი ბაღია, რომელშიაც
ფორთოსანი და ღიმონი ხარობსო; ზოგი ამტკიცებდა: ფუნიაქუ-
ლიორი ძალადი მთაა, რომელზედაც საჭაგოდ ჯდინო.

ნამუადღევს, როცა მსემ დასავლეთისაკენ გადავიდა თავი, ექ-
სკურსია ფუნიაქულიორის გზას გაუდგა ტრამუაის ვაკანით.

ვაკანი რომ მიუახლოვდა ფუნიაქულიორის ქვედა სადგურს,
ბავშვებმა გადარუგულ გორას მიანერეს თვალი.

— ბიჭოს, ეს რა მიცოცავს კლდეზე? — წამოიძახა ერთმა
მოწაფემ.

— მიცოცავს!.. მიცოცავს!.. — ერთხმად შემოსძახეს ცქერად გა-
დაქცეულმა ბავშვებმა.

— მასწავლებელო, ესაა, ხომ, ფუნიაქულიორი?

— კი, ესაა, — დიმილით უპასუხა მასწავლებელმა.

სადგურსე რომ მივიდენ, ის იყო, შემოდან ჩამოეშვა და ჩინში გაჩერდა.

ვაგონს ხალხი მიაწუდა. ჩვენმა ექსკურსნანტებმაც დაიკავეს ვაგონის წინა, ღია განყოფილება.

ვაგონმა ხარის წვრიალი, და ვაგონი დაიძრა, აღმა-აღმა იწყო ხელ-ხელა ასვლა.

ბავშვები აჟრიამულდენ.

— აკერ შევიდნანაც მოცოცავს ვაგონი!.. დაივიროა ერთმა ბიჭმა, როცა ქუედა ვაგონი შუა აღმართს, კვის ასაქცევს, მიუახლოვდა.

— მოცოცვავს!.. მოცოცავს!.. — შესმატებილებით ვაიმეორეს გამხარულეებულმა ამხანაგებმა.

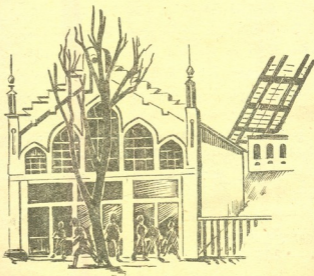
როცა ვაგონებმა კვა აუქციეს ერთმანეთს, იმავე ბიჭმა აღტაცებით წამოიძახა:

— ააა!..

ასლა მივსვდი, თუ რას მიჭყავს ვაგონი!

— აბა რას? შეკითხენ ამხანაგები.

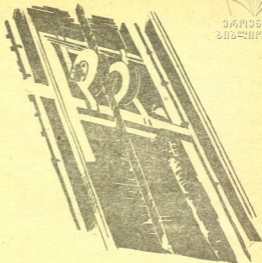
— აი, იმ რკინის თოკს, რომელსედაც მიბმული ეყოფილა ვაგონი, ხელის გამკვე-

რით უნასუსა კასარე-
ბულმა ბიჭმა.

— უი!.. თოკი რომ
გაწუდეს, მაშინ რაღა
გვეძველება! — წამოიმა
სა შეძინებულმა გოგო-
ნამ და მასწავლებელს
მიანერდა.

— ნუ გეშინია, გო-
გონა! თოკი არ გაწუ-
დება, მაგრამ ამაზე
იქ, სვეით, ვილანარბ-
კოთ, — დაამჟღერა გო-
გონა მასწავლებელმა,

რომელიც აქამდე ზირდაზირ არ ერეოდა ბაუმთა საუბარში და მხო-
ლოდ თავის დაქნევით აღასტურებდა მათ სწორ შენიშვნებს.

ამასობაში ვაკონი მიადგა სუდა სადგურს. აქ ბავშვის ეუ-
რადლება მიიქცია ორმა დიდმა ბორბალმა, რომელსედაც ფოლადის
მსხვილი თოკი იყო გადმოტარებული.

უცბად შეწუდა ბორბლების ტრიალი, გახერდა ვაკონიც.

გადავიდუნ თუ არა ბავშვი ვაკონიდან, ამ ბორბლებს დაუწუეს
გულდაგულ დათვალიერება. როცა ვაკონი აუშვეს, ბავშვმა შენი-
შნეს, რომ ერთი ბორბალი წაღმა ატრიალდა, მეორე კი უკუღმა.
ისიც შეამჩნიეს, რომ მეორე ჯერსე ბორბლები ერთმანეთს შეენ-
ცვლენ წაღმა-უკუღმა ტრიალში.

მასწავლებლის თხოვნით ფუნქციონირის გამკემ ჯერ ვაკონი
და მისი ნაწილები დათვალიერებია ბავშვებს და შემდეგ სამხანსო
კანუოფილებში ჩაიუვანა ისინი. აქ კანსაკებად აუსსნა მათ იქ მო-
თავსებული ბორბლების მუშაობა და დანიშნულება, განუმარტა სა-
სოკადოდ ფუნქციონირის აღნაკობა და მოძრაობა.

შემდეგ მასწავლებელმა ბავშვი გარეთ, ბაღში, გაიუვანა. აქ
მისი სელმძღვანელობით გაიმართა მთლიანი საუბარი.

— ჩვენ ვნახეთ, — დანილა ერთმა მოწაფემ, — რომ ფუნქიონალიზმის ვაკონები გაძარტულია ვიწროლიანდაგიანი რკინის გზების სივრცეში. ვნახეთ ისიც, რომ ვაკონები დაბჯენილია რელსებზე ფოლადის ორგანი ფეხებით. გავუცხანით იმასაც, რომ ვაკონები მოძრაობენ ფოლადის მსხვილი თოკის საბურღებით. ჩვენ ახლა ვიცით, რომ ის თოკი ბორბალზეა დახვეული და გადატარებული. ვიცით ისიც, რომ ამ თოკის ბოლოებსე თითო ვაკონია მიმაგრებული.

— როცა ხალხი ჩანსდება ზედა ვაკონში, მაშინ მოძრაობის მოწესრიგე ტელეფონით აცნობებს ქვედა სადგურს, — ჩამოართვა ზირველ მოსაუბრეს მეორემ.

— ზანუსის მიღებისთანავე კანისმის წარის წვრიალი, ამუშავდება ბორბლები, და ვაკონებიც ამოძრავდება: სევიდან ქვეით დაემყვება, ქვემოდან კი აღმართს შემოუდგება.

— შუა გზაზე, როგორც ვნახეთ, კვერდის ასექცეია გაძარტული — შენაცვლა მეორე. — აქ ერთ წუთას ორივე ვაკონი ერთიმეორეს უსწორდება. ამ დროს თოკის ორივე ბოლო ტოლადაა კადმოშეებული ზედა სადგურიდან. მაგრამ რაწამს ერთმანეთს შეუვლიან ვაკონები, დაღმა მიმაჯალი ვაკონის თოკი თანდათან კრძელებზე, აღმა მიმაჯალის კი იმდენადვე მოკლდება.

— აი, მიუსლოჯდა ვაკონი ზედა სადგურს, — განაგრძო საუბარი მეოთხე ამხანაგმა, — მოისმა ბორბლების გრიალი. ავიდა ვაკონი, მიადგა ჩიხს, შეწედა ბორბლების ტრიალი, განერდა ვაკონიც. ამავე წუთას ქვედა სადგურსედაც ჩავიდა მეორე ვაკონი. ახლა ფოლადის თოკი მთელი თჳვისი სიგრძითაა გაჭიმული ამ ორ სადგურს შორის.

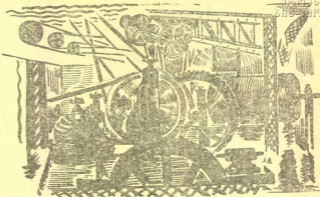
— ის ორი გარე ბორბალი მიძარტულებას აძლეეს ვაკონებს, — ჩაერა საუბარში მესამე მოწაფე. — დაღმა მოტრიალე ბორბალი აწესრიგებს თავქვე მიმაჯალი ვაკონის მოძრაობას, აღმა მოტრიალე კი ემსახურება სევითკენ მიმაჯალ ვაკონს.

— განსაკუთრებული ყურადღების ღირსია სამანქანო განყოფილებაში მთავარი ბორბალი, მომუშავე ღერძი, — დავსმარა მესამე მოწაფეს მეექვსე. — ამ ბორბალზე სამოთხფად დახვეულია ფოლა-

ქვემოთაჲნი
საქართველოს

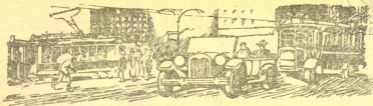
დის თოკი, რომელიც იქიდან გადატარებულია დამხმარე ბორბლებზე. ეს ბორბლი მთელი მოძრაობის ბურჯია. მაგრამ უნდა ითქვას, რომ ფუნქუელიორის სული და გული ელექტრობაა, რომელიც ბორბლებს ატრიალებს.

— ბოლოს არ უნდა დავივიწყოთ ისიც, — დაუმატა მექანიკურმა ინჟინერმა, რომ როგორც ვაკონების მოძრაობას, ისე ბორბლების მუშაობას თავის ნებაზე აწარმოებს ადამიანი, რომელსაც საბმისო ცოდნა აქვს.

— დასასრულ ისიც უნდა ვთქვათ, — დაბოლოვა საუბარი მეტყველონ, — რომ ფუნქუელიორზე მკვლევრობა უსრუნიველყოფილია უბედური შემთხვევისაგან. ერთი მკვლევრით საფიქრელია, რომ შეიძლება თოკი გაწუდეს, ვაკონი თავივე დაექანოს და ხალხი დაიღუპოს. მაგრამ, ჯერ ერთი, ფოლადის თოკი, როგორც მაგარი და გამძლე, მოულოდნელად არ გაწუდება. მეორე, — რომც გაწუდეს, უბედური შემთხვევა მანაც არ მოხდება. ვაკონის ორკამ ფეხებს, რომლებითაც ვაკონი რელსებზეა დაბჯენილი, თურმე ისეთი თვისება აქვს, თოკის გაწუდების შემთხვევაში ელვის სისწრაფით მოიძუწება, განჯებს შეკრავს, რელსებს მაგრად მოეჭიდება, ვაკონს დაამუხრუჭებს, იქვე შეაჩერებს, განაქანს არ მისცემს.

კმაყოფილება მასწავლებელმა ღიმილით ხელი გაიქნია. განაბრებული ექსპერტის ნათქვამი გორაკს მოეღვენ.

„სასწრაფო დახმარება“

კონდუქტორმა ჩამოჰკრა ზარს, და ტრამვაი დაიძრა. გოგიც ამას ელოდა: გამოეყიდა ტრამვაის, მოჰკიდა ხელი უკან მიმაგრებულ ელექტრობის სანათურს, ახტა უნდოდა ჯახამრიდზე შეჯდომა, მაგრამ ხელი დაუცდა და ძირს დაეცა.

იწეკი! ახლავე საავადმყოფოში წაგიყვანენ და იქ გიწამლებენ... — ამხანაგო მილიციონერო, გამოიწვიე „სასწრაფო დახმარება!“

მილიციონერს თანა აქვს ელსმენის მილი. შეუერთა იქვე ბოძზე გამართულ შტეპს-ელს და უთხრა

გოგიმ, გაიგო რაღაც ტკაცუნის და მარჯვენა ხელ-ფეხის საშინელი ტკივილი იგრძნო.

ცენტრალურ სადგურს: — აალო! სასწრაფო დახმარება!

სცადა აღგომა, მაგრამ ფეხი არ ემორჩილებოდა და ღონე-მიხდილი გულადმა დაეცა.

გარს ხალხი შემოეხვია. ვიღაცა დაიღუნა და იქერდა გოგის, რომ არ ამდგარიყო.

— ეჰ, ძმობილო, ტყუილ-უბრალოდ დაიმახინჯეთავე! იწეკი,

სასწრაფო დახმარების სადგური მოთავსებულია ელბაქიდის აღმართზე, პატარა თეთრ შენობაში.

რეკავს ელსმენი. მორიგე ექიმი იღებს ელსმენს:

— გისმენსთ სასწრაფო დახმარება!

და ესმის პასუხი:

— ბავში ჩამოვარდა ტრამვაი-დან... იღრძო ხელი და ფეხი... პლენანოვის გამზირის და ქორესის ქუჩის კუთხეზე. გელაპარაკებათ მილიციონერი ნომერი ოცდაცხრამეტი.

— მოვდივართ, — უპასუხებს მორიგე ექიმი და თან რეკავს ზარს. ეს ზარი ამცნობს უბედურ შემთხვევას შოფერს და სათნოების ორ ძმას, რომლებიც მუდამ მზად არი

ან მეზობელ სამორიგეო ოთახში.

დაუფასებელ საქმეს აკეთებს „სასწრაფო დახმარება“ უბედურ შემთხვევაში დახმარების აღმოჩენით!

ხშირად გინახავთ — ალბათ, როგორ მიქრის ქუჩებში სასწრაფო დახმარების ავტომობილი. მისი გამოწვევა შეიძლება ტელეფონით ყოველთვის, დღისითაც და ღამითაც. მაგრამ ტფილისი დიდი ქალაქია და უბედური შემთხვევებიც ხშირია. ამიტომ უნდა იცოდეთ, რომ სასწრაფო დახმარების ავტომობილის გამოწვევა მხოლოდ მაშინ შეიძლება, თუ მართლაც სასწრაფოა ექიმის დახმარება.

„სასწრაფო დახმარების“ სადღეისო გურს ერთი მოტოციკლიც აქვს. იმ შემთხვევისათვის, როდესაც უბედური შემთხვევა სახლში მოხდება და სასწრაფო დახმარების აღმოჩენაც სახლშივე შეიძლება.

გოგი წევს ქვაფენილზე, გარშემო ხალხი არტყია. სტიკვა... კვენის... მას ეჩვენება, თითქოს ძალიან დიდი ხა-

ნია, რაც აქაგდია...

მართლა კი სულ ორ-სამ წამს არ გაუვლია.

გაისმა ავტომობილის სირენის ზუზუნი, ხალხი მიიწ-მოიწია და ქვაფენილზე დაწოლილ ბავშვს მიუახლოვდა „სასწრაფო დახმარების“ თეთრი ავტომობილი.

ექიმი საჩქაროდ სინჯავს გოგის, სათნოების ძმები აწვენენ მას საკაცეზე და შეატურებენ საკა-

ცეს ავტომობილში. ყველაფერი მზადაა.

ისმის ისევ სირენა, და ავტომობილი მიქრის სავადმყოფოში.

სხვადასხვა ამბავი

ხარკოვის სკოლების დადგენილება

(მისაბაძი მავალით)

„ახალ ქვეყანას ავაშენებთ“

გასული წლის 8 დეკემბერს შეიკრიბენ ხარკოვის სამი შრომის სკოლის მოწაფეები კლუბში და შეჯიბრება გამოაცხადეს:

1. ერთსა და იმავე ჯგუფში არავინ დარჩეს, 2. გაკვეთილებს არავინ დააკლდეს, 3. შეიძინონ ინდუსტრიალიზაციის მე-3 სესხი კოლექტიურად, გაიღონ თითო მანეთი, 4. გამოიწერონ ყოველ 2 კაცზე თითო ჟურნალი მაინც, 5. დაიხსომონ და შეასრულონ სხვა სკოლის მოწაფეებთან დადებული სოციალისტური შეჯიბრების პირობები, 6. დამოკიდებულება იქონიონ სოფლის ბავშვებთან და შეაგროვონ მათთვის წიგნები და რვეულები, დროდადრო იარონ მათთან სოფლებში, გამოიღოს თითო მოწაფემ აერობლანისათვის 3 კაპეიკი, 7. შეაგროვონ ძველი ქაღალდი, თითომ არა ნაკლებ 10 კილოსი და შუშის 4-4 ბოთლი, თითო ტომარა, ძველი რკინები და ძველი ფეხსაცმელი.

ქიანქველდებივით დავფუსფუსებდით მთელი დღე და ვაგროვებ-

დით ყოველგვარ ნედლეულს. ბოლოს, რომ მოგვესპო 25 დეკემბრის—შობის--დღესასწაული, ჩვენ 25-26 დეკემბერს ვაწავლობდით, 28 დეკემბერს კი, სწავლის გათავების შემდეგ, შევეკრიბეთ მთელი სკოლის მოწაფეები და დავადგინეთ: 1. დავხუროთ ეკლესიები და მოვაწყოთ შიგ კლუბები, 2. დავახუროთ მუშების უბნებში არაყისა და ლუდის სავაჭრო დუქნები, 3. მოვაწყოთ რაც შეიძლება ჩქარა ქოხ-სამკითხველოები სოფლად, რომ წერა-კითხვის ყველა უცოდინარს შევასწავლოთ წერა-კითხვა და ქუჩას გამოვტაცოთ უპატრონო ბავშვები, სკოლის ეზოში მოვაწყოთ სხვადასხვა სათამაშო-სავარჯიშო, რომ ჰაერზე გავჯანსაღდეთ და საღი შეცვლა გავხდეთ.

ჩვენ, ხარკოვის სკოლის ბავშვები, 3 ცდილობთ დავეხმაროთ მშრომელებს ჩვენი ხუთწლიანი გვემის შესრულებაში.

ვიტია შერკელი.

საქართველოს
საგარეო
საზღვაო
საქმეთა
სამინისტრო

ფოსტა-ტელეგრაფის საკავშირო სახალხო კომისარიატმა გამოუშვა ფოსტის ახალი მარკები, ცხენოსანთა პირველი არმიის დაარსებიდან 10 წლის თავის აღსანიშნავი განსაკუთრებული მარკები.

აი ასეთები, რომლის სურათებსაც აქ ვათავსებთ.

საბავშვო უნივერსიტეტი.

მოსკოვში 1 იანვრიდან გაიხსნა საბავშვო უნივერსიტეტი.

მშრომელთა ბავშვებს, რომელნიც რაიმე მიზეზით არ მოხვდნენ სკოლაში, შეუძლიათ ჩაეწერონ ამ უნივერსიტეტში და დარჩენ თავიანთ სახლში.

უნივერსიტეტი მიწერ-მოწერის საშუალებით აწარმოებს მეცადინეობას. უნივერსიტეტში 4 განყოფილებაა: საზოგადოებრივ-საგანმანათლებლო, საღმრთენებლო, სასოფლო-სამეურნეო და ბავშთა აქტივის მოსამზადებელი.

ტრამვაი ბიბლიოთეკა

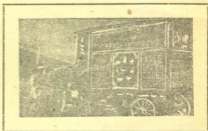
მოსკოვში განზრახულია გამოჰყონ ტრამვაის ერთი ვაგონი, რომელშიაც მოწყობილი იქნება მოძრავი ბიბლიოთეკა.

ამ ვაგონმა უნდა ჩამოიაროს ქარხნები და ფაბრიკები მუშაო-

ბის გათავებისას და მიაწოდოს წიგნები მსურველებს. სარატოვში ამნაირად მოწყობილია ტრამვაის ვაგონი.

ეტლი-დუქანი

მოსკოვში მოსკოვის კოოპერატივმა მოაწყო ეტლი-დუქანი, რომელიც ქალაქის განაპირა რაიონებს, სადაც ცოტა კოოპერატიუ-

ლი დუქნებია, უწევს სამსახურს. ამ ეტლით ატარებენ სხვადასხვა საწოვაგეს და აწოდებენ მცხოვრებთ.

სამთავისის კომუნის სახლი

კოლექტივი

ოქტომბრელნი — მისო, დიტო,
ძალუა, ზაქრო, ვანტანკ, გიუი —
შეიკრიბენ ერთად პიტომ,
რომ მოაწონ კოლექტივი.
კარგახანს რომ ითათბიწეს,

დადგინა ერთხმად ვუვლამ:
ზირით შსისკენ, წუაროს ზირას,
სადაც ველი მწვანედ დელაფს.
იქ ბაღნარი გაუბმენათ
და შევამკათ ბოსტნეულით.
ნორს სუებით დაუბამუენათ
გარეშემო შემორგულით.
უვლა ჩვენგანს დაუვალს
თითო საქმე ზირნიოს, —
ზოგმა ბაროს, ზოგმა კვალს,
ზოგმაც თესლი გაბრნიოს.
შემდეგ ვინც რა კვივარდეს
დაუთესათ და მოვიუენათ,
რომ ამითი ჩვენთან ერთად
სხვასაც შრომა შევაუვართ.

ზაქრო ხარშილაძე.

1930 წ.

საქართველო
განმანათლებლები

„მ ძ ტ მ ვ რ ე ი ს“

წლიურ ხელახალიწერლებს უფასოდ დასრუტებდ ქმლევს:

1. „**გულმღიოულა**“ (ფერადსურთაგებანი წიგნი)

2. ვინც ხუთ ცალ „**ოქტომბრელს**“ გაბიწერს მთელი

წლით — **ბიბეკის** ცალი „**ოქტომბრელი**“

